

7. gr.

Ríkisendurskoðun skal sjá um endurskoðun reikninga Sölu varnarliðseigna.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 110/1951 og öðlast þegar gildi.

Utánrikisráðuneytið, 12. febrúar 1981.

Ólafur Jóhannesson.

Hörður Helgason.

S A M Þ Y K K T

um sorphreinsun í Hvammstangahreppi.

1. gr.

Hvammstangahreppur sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kaupsins. Fer hún fram undir yfirstjórn sveitarstjórnar og heilbrigðisnefndar kaupsins.

2. gr.

Sérhver húseigandi (eða leigjandi) í Hvammstangahreppi er skyldugur að nota þær aðferðir og tæki við sorpgæmslu og hreinsun, sem sveitarstjórn og heilbrigðisnefnd ákveður.

3. gr.

Húseigendur bera allan kostnað af uppsetningu og viðhaldi sorphlátá.

4. gr.

Sorpið sem sett er í sorphlát, má vera allt venjulegt heimilissorp. Sorp, sem ekki má setja í poka er m. a.: Mold, mól, grjót, mykja, byggingarsorp, hey og stærri trjágreinar.

5. gr.

Ekki má setja meira sorp í pokana en svo, að auðveldlega megi loka þeim þegar skipt er um poka. Fyllsta hreinlætis skal gætt umhverfis sorphlokana.

6. gr.

Pakka skal innbeittum og oddhvössum hlutum t. d. glerbrotum, áður en þeir eru settir í sorphlokana.

7. gr.

Bannað er að setja eldfima vökva t. d. olíu og bensín í sorphlát, hvort sem er laust eða í umbúðum. Bannað er að urða olíuleyfar og önnur efni í hreppslandinu og einnig er bannað að kasta slíkum efnum, sem og öllu öðru sorpi, í hvaða mynd sem er, í sjóinn. Á sorphaugunum skal vera aðstaða til brennslu slíkra hluta.

8. gr.

Sorphlát skulu að jafnaði losuð vikulega og ekki sjaldnar en 40 sinnum á ári. Ekki má losa sorphlát á helgidögum eða eftir kl. 23 á virkum dögum. Aukahreinsun skal fara fram sé ástæða til t. d. um stórhátíðir.

9. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

10. gr.

Minnst einn sorpskápur eða grind skal fylgja hverri fjölskyldu.

11. gr.

Hverjum íbúðareiganda ber að sjá um að pokar yfiryllist ekki milli tæminga. Eftir hverja losun er einn poki skilinn eftir við hvern skáp eða grind. Aukapokar fást afhentir í áhaldahúsi Hvammstangahrepps, gegn gjaldi, aðrar gerðir af pokum má ekki nota.

12. gr.

Sorppokarnir skulu vera í skápum eða grindum sem sveitarstjórn hefur samþykkt. Skáparnir skulu vera á stöðum, sem aðgengilegir eru fyrir sorphreinsunarmenn, á lóð húss þess, sem þeir tilheyra. Hafa skal greiðfæran stíg ca. 90 cm. breiðan frá grind til endamarka lóðarinnar. Sveitarstjórn er heimilt að taka sérstakt gjald, ef sorpaðstaða er mjög óaðgengileg. Húsráðendur verða að sjá um að hafa skápa og grindur í góðu ásígnunulagi og endurnýja eftir þörfum.

13. gr.

Ef sorpið er svo mikið eða í þannig formi að ekki hæfi viðurkenndum sorpílátum skal húsráðandi annast sorphreinsun eða óska eftir að sveitarfélagið annist hreinsanir gegn sérstöku gjaldi.

14. gr.

Mold, mül, grjót, og svipuð efni, sem ekki má setja í sorppokana, skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar. Sama gildir um bílhra og brotajárn.

15. gr.

Fyrirferðarmiklum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum eða því um líku skulu forsvarsmenn heimila og atvinnurekstrar koma á sorphreinsunarbíl, þegar hreinsun fer fram, eða í sorphaugastað, skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar og starfsmanna sveitarfélagsins.

16. gr.

Aukahreinsun skal fara fram á hverju vori, svo að húseigendur geti losnað við allt sorp, sem fellur til við venjulega lóðahreinsun að vori. Þessi hreinsun skal sérstaklega auglýst.

17. gr.

Sorphreinsunarmönnum er óheimilt að hnýsast í sorppoka.

18. gr.

Allur kostnaður við almenna sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sérhverjum húseiganda er þó skylt að greiða sérstakt sorphreinsunargjald, sem sveitarstjórn hefur heimild til að ákvarða, og skal það innheimt með fasteignagjöldum hvers árs.

19. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 1 000, nema þyngri refsing liggir við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

20. gr.

Ofangreind samþykkt hreppsnefndar Hvammstangahrepps staðfestist hér með skv. lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 9. febrúar 1981.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 93.

9. febrúar 1981.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðar nr. 220/1972.

1. gr.

9. gr. hljóði svo:

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæði sem vatn er lagt að sbr. 5. gr. skal greiða vatnsskatt 0,15% af fasteignamatssverði húss og lóðar eins og það er hverju sinni.

Lágmark og hámark vatnsskatts skal þó miða við eftirtalinn gjaldstuðul á rúmmetra húss að viðbættum 0,15% af fasteignamatssverði lóða þeirra:

	Lágmarks- gjaldstuðull kr./m ³	Hámarks- gjaldstuðull kr./m ³
Vörugemymslur og annað húsnæði ótilgreint	0,75	1,00
Íbúðarhúsnæði og bílskúrar	1,00	1,25
Iðnaðarhúsnæði	1,10	1,35
Verslunar- og skrifstofu- og annað sérstætt húsnæði	1,35	1,60

Gjaldstuðlar á hvern rúmmetra húss skulu breytast eftir verðlagi á sama hátt og fasteignamat.

Lágmarksupphæð vatnsskatts fyrir hverja skattskylda fasteign skal aldrei vera lægri en kr. 120.00.

Gjalddagar skulu vera hinir sömu og gjalddagar fasteignaskatts.

2. gr.

10. gr. hljóði svo:

Auk vatnsskatts skv. 9. gr. skal greiða aukavatnsskatt af húsum er nota vatn til annars en venjulegra heimilisnota, vegna atvinnu sem í þeim er rekin eða af öðrum ástæðum. Aukavatnsskattinn skal innheimta skv. mæli eða áætlun vatnsveitunnar með 0,35 fyrir hvern rúmmetra vatns. Leiga fyrir mæli skal vera kr. 180,00 á ári. Gjaldlagi aukavatnsskatts skal vera ársfjórðungslega.

3. gr.

12. gr. hljóði svo:

Auk vatnsskatta skv. 9. og 10. gr. skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir vatn til skipa kr. 4,00 fyrir hvern rúmmetra, þó aldrei minna en kr. 100,00 hverju sinni. Gjald þetta greiðist við móttöku.